

Bruksela, 20 listopada 2019 r.
(OR. en)

14343/19

JURINFO 31
EJUSTICE 150
JAI 1224

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie europejskiej sygnatury orzecznictwa (ECLI) oraz minimalnego zestawu znormalizowanych metadanych orzecznictwa, w tym ECLI 2.0

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie europejskiej sygnatury orzecznictwa (ECLI) oraz minimalnego zestawu znormalizowanych metadanych orzecznictwa, w tym ECLI 2.0; konkluzje te zostały przyjęte przez Radę 7 października 2019 r.

Konkluzje Rady w sprawie europejskiej sygnatury orzecznictwa (ECLI)
oraz minimalnego zestawu znormalizowanych metadanych orzecznictwa

I. WPROWADZENIE

1. Artykuł 67 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej mówi o tworzeniu przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w poszanowaniu praw podstawowych oraz różnych systemów i tradycji prawnych państw członkowskich.
2. W wieloletnich planach działania na lata 2009–2013, 2014–2018 i 2019–2023 dotyczących europejskiej e-sprawiedliwości Rada Unii Europejskiej podkreśliła, jak ważne są: dostęp do orzecznictwa krajowego, standaryzacja oraz zdecentralizowana architektura techniczna.
3. W swojej rezolucji z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie roli sędziego krajowego w europejskim systemie wymiaru sprawiedliwości Parlament Europejski podkreślił, że aby sędzia krajowy mógł wywiązać się ze swojej roli w europejskim porządku prawnym, potrzebuje transgranicznego dostępu do orzecznictwa innych państw.

II. IDENTYFIKACJA POTRZEB

4. Aby w europejskiej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości mogła toczyć się współpraca sądowa, konieczna jest nie tylko znajomość prawa europejskiego, ale przede wszystkim wiedza o systemach prawnych innych państw członkowskich.
5. Informacje o unijnym systemie prawnym i systemach prawnych państw członkowskich ma rozpropagować europejski portal „e-Sprawiedliwość”, który powinien służyć jako użyteczne narzędzie dla obywateli, prawników praktyków i organów państw członkowskich.

6. Wiedzy o treści i stosowaniu unijnego prawa nie można czerpać wyłącznie ze źródeł prawnych UE – uwzględnić należy też orzecznictwo sądów krajowych, w odniesieniu do decyzji o wystosowaniu pytania prejudycjalnego, decyzji powziętych po otrzymaniu orzeczenia w trybie prejudycjalnym, a także decyzji w sprawie stosowania prawa unijnego jako takiego.
7. Dzięki finansowemu wsparciu czy bezpośredniemu zaangażowaniu Unii Europejskiej w ostatnich latach powstały narzędzia służące wymienionym celom, takie jak metawyszukiwarka Sieci Prezesów Sądów Najwyższych Unii Europejskiej, bazy Dec.Nat i JuriFast prowadzone przez Stowarzyszenie Rad Stanu i Naczelnych Sądów Administracyjnych Unii Europejskiej, baza JURE (Jurisdiction Recognition Enforcement) prowadzona przez Komisję Europejską, baza EUR-Lex oraz baza orzecznictwa prowadzona przez Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej.
8. Popularność tych narzędzi pokazuje, jak bardzo takie bazy danych są potrzebne, niemniej z doświadczenia wynika, że przeszukiwanie ich jest często skomplikowane i mało przyjazne dla użytkowników.
9. W swojej analizie grupa zadaniowa Grupy Roboczej ds. e-Prawa wykazała dobitnie, że oprócz trudności związanych z wielojęzycznością problemem jest najczęściej niejednorodność sygnatur orzecznictwa. Na szczeblu krajowym istnieją różne systemy identyfikacyjne: niektóre z nich są tworzone przez sądy, inne zależą od dostawcy. Bazy służące do przeszukiwania orzecznictwa różnych państw członkowskich (bazy wymienione wcześniej to zaledwie ich skromna część) korzystają czasem z własnego systemu identyfikacyjnego, a czasem przejmują numerację krajową (lub kilka jej systemów). Stąd wyszukiwanie orzecznictwa i przywoływanie go w kontekście transgranicznym okazuje się bardzo złożone: sygnatury pochodzące z jednej bazy mogą być niekompatybilne z sygnaturami z innych baz.

10. Wspomniana analiza pokazała, że analogiczne problemy dotyczą metadanych, które służą do opisywania orzecznictwa. Ponieważ niemal każda krajowa i europejska baza danych ma własne nazewnictwo i własny schemat metadanych, transgraniczne wyszukiwanie orzecznictwa jest dla sędziów, prawników praktyków i obywateli mało owocne i bardzo uciążliwe.

III. MOŻLIWE ROZWIĄZANIA

11. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, zasadą decentralizacji (zatwierdzoną w planach działania dotyczących europejskiej e-sprawiedliwości) oraz zasadami europejskiej strategii interoperacyjności żadna scentralizowana europejska baza orzecznictwa nie powinna zastępować poszczególnych rozwiązań krajowych. Co więcej, specyficzne potrzeby użytkowników w konkretnych dziedzinach prawa powodują, że konieczne są różne – czy to publiczne, czy to komercyjne – bazy danych oferujące różne funkcje.
12. [...] Aby dalszy rozwój europejskich baz orzecznictwa był łatwiejszy i aby [...] prawnicy praktycy i obywatele mogli z nich prościej korzystać, niezbędny jest wspólny system identyfikowania i przywoływania orzecznictwa oraz system metadanych. Taka wspólna norma byłaby zgodna z zasadami wymienionymi w poprzednim punkcie.
13. Do oznaczania orzeczeń sądowych powinna służyć znormalizowana sygnatura: rozpoznawalna, czytelna i zrozumiała dla ludzi i dla komputerów oraz zgodna ze standardami technicznymi. Równocześnie pożądane jest, żeby równolegle do normy europejskiej mogły działać krajowe systemy identyfikowania orzecznictwa, choć byłoby dobrze, gdyby państwa, które będą tego chciały, stosowały normę europejską jako jedyną normę krajową.
14. Ponieważ sądy i stosowane przez nie aplikacje informatyczne są różnie zorganizowane nie tylko w poszczególnych państwach członkowskich, ale nawet w obrębie jednego państwa, powinna istnieć możliwość wdrożenia systemu sygnatur i metadanych indywidualnie w każdym sądzie.

15. Zgodnie z przywołanymi zasadami proporcjonalności i decentralizacji decyzje o przyłączeniu sądów i trybunałów do takiego systemu sygnatur i metadanych powinny zapadać na szczeblu krajowym.
16. Ponieważ wdrożenie i stosowanie systemu sygnatur i metadanych orzecznictwa zależy w dużej mierze od akceptacji sądów i rządów państw członkowskich, zalecenie to skonsultowano z Siecią Prezesów Sądów Najwyższych Unii Europejskiej, Stowarzyszeniem Rad Stanu i Naczelnych Sądów Administracyjnych Unii Europejskiej, Europejską Siecią Rad Sądownictwa, inicjatywą LEX, warsztatami CEN/Metalex, centrum Semic.EU, Komisją Europejską, Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Urzędem Publikacji Unii Europejskiej. Uwzględniono również europejski identyfikator prawodawstwa i format Akoma Ntoso, aby zoptymalizować interoperacyjność z tymi normami.
17. System identyfikacyjny i system metadanych powinien zostać rozpropagowany wśród obywateli i prawników praktyków. Ponadto aby ułatwić znalezienie orzeczeń sądowych opatrzonych sygnaturą i metadanymi zgodnie z instrukcjami podanymi w załączniku I, powinna istnieć możliwość wyszukania takich orzeczeń (po sygnaturze i w oparciu o minimalny zestaw metadanych) przez wspólną wyszukiwarkę. Taka wspólna wyszukiwarka powinna mieć zdecentralizowaną strukturę i być wbudowana w europejski portal „e-Sprawiedliwość”. Wspólna wyszukiwarka zwiększa co prawda użyteczność systemu sygnatur i metadanych, ale wprowadzenie omawianej sygnatury i metadanych na szczeblu krajowym nie powinno od niej zależeć.
18. Wspólna wyszukiwarka powinna nie tylko mieć możliwość indeksowania orzeczeń z sądowych stron internetowych, ale też z innych stron udostępniających orzecznictwo (np. zawierających jego streszczenia czy tłumaczenia).

IV. ROZSZERZENIA I ULEPSZENIA ECLI

19. Osiem lat po przyjęciu przez Radę pierwszej wersji niniejszych konkluzji ECLI wdrożono w publicznych bazach danych zawierających orzeczenia sądów siedemnastu państw członkowskich, Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz Izb Odwoławczych Europejskiej Organizacji Patentowej. Wiele z tych baz danych zostało zindeksowanych przez wyszukiwarkę ECLI, opracowaną przez Komisję Europejską zgodnie z pkt 27 lit. f).
20. W wielu jurysdykcjach sygnatura ECLI wykorzystywana jest jako jedyny lub jako dodatkowy sposób przywoływania. W „Konkluzjach Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie najlepszych praktyk w zakresie publikowania orzeczeń sądowych w internecie”¹ wykorzystywanie ECLI i skomunikowanie krajowych baz danych orzecznictwa z wyszukiwarką ECLI wskazano jako jedną z najlepszych praktyk.
21. Niezależnie od faktu, że można uznać, iż sygnatura ECLI przyczyniła się do zwiększenia dostępności i jakości informacji prawnych z korzyścią dla społeczności prawniczej, w systemie ECLI uwidoczniły się pewne niedociągnięcia. Jednocześnie rozwój technologiczny i nowa wiedza oferują możliwości udoskonaleń, które mogłyby przynieść korzyści społeczności prawniczej. W związku z tym korzystne byłyby pewne ulepszenia i rozszerzenia tej normy.
22. Biorąc jednak pod uwagę liczbę wdrożeń ECLI, zmiany techniczne lub rozszerzenia normy nie powinny zagrażać inwestycjom realizowanym w ramach istniejących i bieżących wdrożeń. W tym kontekście jurysdykcje, które wdrożyły ECLI:
 - a. Nie powinny być zmuszane do wdrażania nowych funkcji, oraz
 - b. Nowe funkcje powinny być wstecznie kompatybilne z pierwotnymi specyfikacjami.

¹ Dz.U. C 362 z 8.10.2018, s. 2.

23. Ulepszenia i rozszerzenia pierwotnej normy ECLI można podsumować w następujący sposób:
- a. Identyfikator ECLI powinien być również zdefiniowany jako identyfikator HTTP-URI. Oznacza to, że znormalizowany zostanie sposób posługiwania się ECLI w internecie.
 - b. W niektórych jurysdykcjach czwarty element sygnatury ECLI – rok, w którym orzeczenie zostało wydane – nie jest wystarczająco szczegółowy. W związku z tym miesiąc i dzień często dodawane są jako piąty element umożliwiający ujednoznacznianie. Ze względu na zwięzłość, niepowtarzalność i czytelność czwarty element powinien mieć możliwość rozszerzenia o miesiąc i dzień.
 - c. ECLI identyfikuje dane orzeczenie sądowe na poziomie abstrakcyjnym – niezależnie od jego wersji językowej, czasowej i redakcyjnej lub jego formatu technicznego. W często stosowanej terminologii wymagań funkcjonalnych dotyczących rekordów bibliograficznych (FRBR) ECLI identyfikuje orzeczenie sądowe na poziomie dzieła. Istnieje jednak wiele przypadków, w których konieczne jest również zidentyfikowanie lub odniesienie do orzeczenia sądowego na poziomie realizacji lub na poziomie materializacji. Aby uniknąć niekompatybilnych lokalnych rozwiązań starających się zaspokoić te potrzeby, konieczne jest rozszerzenie identyfikatora ECLI: język rozszerzony ECLI-XL (*ECLI Extension Language*).
 - d. Za pomocą ECLI można zidentyfikować lub przywoływać orzeczenia sądowe wyłącznie w całości, podczas gdy często odniesienia dotyczą konkretnych fragmentów orzeczenia. Aby stworzyć znormalizowany sposób głębokiego linkowania z konkretnymi fragmentami orzeczeń sądowych, poprawić możliwości wyszukiwania dokumentów odnoszących się do takich konkretnych fragmentów, a także aby utorować drogę dla zaawansowanych narzędzi modelowania argumentacji prawniczej, ECLI-XL wprowadza również znormalizowany sposób identyfikowania i przywoływania konkretnych fragmentów orzeczeń.
 - e. Metadane ECLI wymagają ulepszenia i uszczegółowienia, również w odniesieniu do ECLI-XL.

24. Specyfikacje dla ECLI-XL opisano w części II załącznika I, natomiast dodatkowe metadane zostały włączone do części III załącznika I.
25. Przeznaczony dla społeczności prawniczej przewodnik dotyczący wykorzystywania ECLI i ECLI-XL znajduje się w załączniku II.

V. WPROWADZENIE ECLI

26. Państwa członkowskie proszone są o dobrowolne wprowadzenie – na szczeblu krajowym – europejskiej sygnatury orzecznictwa („ECLI”) i minimalnego zestawu jego znormalizowanych metadanych orzecznictwa.
27. Do państw członkowskich, które postanowią wprowadzić sygnaturę ECLI i minimalny zestaw znormalizowanych metadanych orzecznictwa, kierowane są następujące zalecenia:
 - a. Sygnaturę ECLI należy nadawać – zgodnie z częścią I załącznika I – wszystkim orzeczeniom wydawanym przez krajowe sądy i trybunały.
 - b. Wszystkie orzeczenia sądów i trybunałów ogłaszane na publicznych stronach internetowych powinny być opatrywane przez państwa członkowskie minimalnym zestawem metadanych opisanym w części III załącznika I.
 - c. Państwa członkowskie powinny wyznaczyć krajowego koordynatora ECLI zgodnie z częścią IV załącznika I.
 - d. W systemie europejskiej sygnatury orzecznictwa powinien uczestniczyć Trybunał Sprawiedliwości UE.

- e. Komisja Europejska powinna na europejskim portalu „e-Sprawiedliwość” stworzyć stronę poświęconą ECLI, zgodnie z częścią V załącznika I.
- f. Komisja Europejska i państwa członkowskie powinny w ścisłej współpracy stworzyć skomunikowaną wyszukiwarkę, zgodnie z częścią VI załącznika I.
- g. Informacje o sygnaturze ECLI, odnośnej stronie internetowej i wyszukiwarce państwa członkowskie i ich sądy powinny rozpowszechniać za pośrednictwem swoich krajowych stron internetowych i publikacji, nawet jeżeli dane państwo nie wprowadziło ECLI.
- h. Oprócz państw członkowskich również państwa kandydujące i państwa-strony konwencji z Lugano zachęca się do wdrożenia systemu ECLI; oraz
- i. Państwa członkowskie powinny co roku zdawać Radzie sprawę z postępów we wdrażaniu ECLI i metadanych orzecznictwa.

Załącznik I – Specyfikacje techniczne, organizacja i wdrażanie

I. FORMAT EUROPEJSKIEJ SYGNATURY ORZECZNICTWA

1. Europejska sygnatura orzecznictwa (ECLI) musi zawierać pięć elementów składowych w następującej kolejności:
 - a. Skrót „ECLI”;
 - b. Kod kraju wskazujący państwo, w którego jurysdykcji zapadło dane orzeczenie sądowe.
 - (i) w przypadku państw członkowskich z wyjątkiem regionów najbardziej oddalonych i krajów kandydujących stosuje się kod z międzyinstytucjonalnego przewodnika redakcyjnego (ISG COU), określony w tabeli autorytatywnej „Kraj” rejestru metadanych;
 - (ii) w przypadku innych krajów, regionów najbardziej oddalonych w UE oraz krajów i terytoriów zamorskich wymienionych w załączniku II do TFUE, stosuje się kod ISO 3166 alpha-2 (jeżeli taki istnieje);
 - (iii) bez uszczerbku dla ppkt (i) oraz (ii) sądy znajdujące się w najbardziej oddalonych regionach Unii Europejskiej lub w krajach i terytoriach zamorskich Unii Europejskiej mogą zamiast tego posiadać kod sądu oparty na kodzie kraju danego państwa członkowskiego UE, o ile zostanie to wzajemnie uzgodnione;
 - (iv) w przypadku Unii Europejskiej stosuje się kod „UE”;

- (vi) kod organizacji międzynarodowych ustala Komisja Europejska, uwzględniając już stosowane przez europejskie instytucje kody zaczynające się od „X”, a także istniejące kody ISO 3166 alpha-2;
- c. Skrót oznaczający sąd lub trybunał (dalej „kod sądu”). Kod sądu:
- (i) musi składać się co najmniej z jednego znaku, a co najwyżej z siedmiu;
 - (ii) musi zaczynać się od litery, choć może zawierać także cyfry;
 - (iii) powinien być tak wybrany, by był logiczny dla osób znających strukturę wymiaru sprawiedliwości w danym państwie;
 - (iv) musi zawierać przynajmniej skróconą nazwę sądu lub trybunału, choć może też dodatkowo wskazywać jego izbę lub wydział (zwłaszcza gdy przywołując określone orzeczenie, w krajowej praktyce powszechnie używa się nazwy izby czy wydziału);
 - (v) nie powinien określać typu dokumentu;
 - (vi) musi zostać ustalony zgodnie z sekcją IV-A niniejszego załącznika;
 - (vii) kod sądu mający postać „XX” należy zarezerwować dla orzeczeń sądów i trybunałów niefigurujących na listach, które układają krajowi koordynatorzy ECLI poszczególnych państw członkowskich (część IV A (pkt 46 lit. a)), w tym dla orzeczeń wydanych w innych państwach czy przez sądy międzynarodowe niedysponujące (jeszcze) sygnaturą ECLI odpowiadającą państwu członkowskiemu, w którym mieści się odnośny sąd.

- d. Rok wydania orzeczenia składający się z czterech cyfr lub dokładną datę orzeczenia zapisaną w formacie rrrrmmdd;
 - e. Kod, który musi być niepowtarzalny (tzn. kod ten może być przypisany tylko jednemu orzeczeniu wydanemu w danym roku przez dany sąd). Kod może składać się maksymalnie z 25 znaków. Poza kropkami („.”) nie może on zawierać żadnych innych znaków interpunkcyjnych.
2. Pięć elementów składowych ECLI, jak określono w poprzedniej sekcji, może być sformatowanych w jednej z dwóch składni, które są w pełni równoważne i mogą być stosowane wymiennie.
- a. Poprzez oddzielenie poszczególnych elementów składowych za pomocą dwukropka („.”). Jest to zalecany sposób przywoływania ECLI w tekście. Może być również stosowany w systemach zautomatyzowanych.
 - b. Poprzez oddzielenie poszczególnych elementów składowych za pomocą ukośnika prawego („/”). Format ten może być stosowany w identyfikatorach HTTP-URI; w tym przypadku należy również stosować ukośnik prawy między nazwą domeny a samą sygnaturą ECLI. Zalecane jest także, by między nazwą domeny a ECLI nie umieszczać żadnych innych elementów ścieżki.
3. Sygnatura ECLI nie może zawierać żadnych spacji ani znaków interpunkcyjnych (oprócz wymienionych w pkt 1 lit. e) oraz w pkt 2)) – ani wewnątrz elementów składowych, ani między nimi.
4. W poszczególnych elementach składowych mogą występować jedynie łacińskie znaki alfanumeryczne.
5. Jeżeli elementy ECLI są rozdzielone dwukropkiem, litery w elementach składowych opisanych w pkt 1 lit. a), b), c) i e) powinny być wielkimi literami; a użycie wielkich liter nie może powodować różnicy w znaczeniu. Jeżeli elementy są oddzielone ukośnikiem prawym, wszystkie litery muszą być małe.
6. Aby sygnatura ECLI pozostała funkcjonalna i czytelna, nie może zawierać żadnych innych elementów składowych poza tymi opisanymi w sekcji II.
7. Przestrzeń nazw (namespace) ECLI musi zostać zarejestrowana pod adresem:
<https://e-justice.europa.eu/ecli>.

II. JEZYK ROZSZERZONY ECLI

8. Ramy ECLI są tworzone na podstawie zasad wymagań funkcjonalnych dotyczących rekordów bibliograficznych (FRBR), na których opierają się również inne normy w dziedzinie informatyki prawnej – np. CEN-Metalex, URN:LEX oraz Legal DocML (Akoma Ntoso).
9. Termin „ECLI” jest zarezerwowany wyłącznie dla identyfikatora na poziomie dzieła i na poziomie dokumentu.
10. Aby zidentyfikować poziom realizacji lub materializacji lub konkretne fragmenty orzeczenia sądowego lub aby odnieść się do takiego poziomu lub fragmentu, należy stosować język rozszerzony ECLI (ECLI-XL), jak opisano w niniejszej sekcji.

A. Identyfikator poziomu realizacji

11. Realizacja to czasowa, językowa lub edytowana wersja orzeczenia sądowego na poziomie dzieła. Poszczególne realizacje mogą zostać jednoznacznie identyfikowane za pomocą składni opisanej w niniejszej sekcji.
12. Elementy identyfikujące daną realizację:
 - a. Zapisywane są między nawiasami pojedynczymi, tak by nie były mylone z samą sygnaturą ECLI; te pojedyncze nawiasy nie powinny być obecne, jeżeli nie zidentyfikowano żadnej konkretnej realizacji;
 - b. Zawsze powinny być umieszczone bezpośrednio po ECLI;
 - c. Powinny stosować te same zasady dotyczące wielkich liter i separatorów, jak ECLI. W przypadku składni dwukropkowej, poszczególne elementy dotyczące realizacji oddziela się dwukropkiem, w przypadku składni opartej na ukośniku prawym – ukośnikiem prawym;
 - d. Poprzedza je dwukropek (po nawiasie otwierającym) w przypadku składni dwukropkowej, lecz w przypadku składni opartej na ukośniku prawym nie poprzedza ich ukośnik prawy;

- e. Posiadają obowiązkową sekwencję: „wariant czasowy”, „wariant kompilacyjny”, „wariant językowy”, „wariant kompleksowy”, „szczegółowy wariant kompilacyjny”;
- f. Wszystkie mają charakter opcjonalny.

13. Element identyfikujący aspekt czasowy:

- a. Może być stosowany do oznaczania poszczególnych czasowych wersji dzieła. Wersje te mogą być tworzone wyłącznie przez twórcę dzieła, tj. sąd wydający orzeczenie, w celu oznaczenia np. wersji zmienionej lub poprawionej;
- b. Powinien zostać pominięty, jeśli dana wersja jest pierwszą lub jedyną wersją;
- c. Zawiera literę „T” i numer seryjny, przy czym „T2” można przypisać drugiej wersji itd.; jeżeli pojawia się druga wersja, pierwsza wersja może również zostać określona wyraźnie jako „T1”, aby wskazać, że istnieje jeszcze inna wersja.

14. Element identyfikujący kompilatora:

- a. Może być stosowany do oznaczania poszczególnych wersji: „kompilatorów” lub „wydawców”;
- b. Powinien zostać pominięty, jeśli kompilator jest tożsamy z autorem dzieła;
- c. Jest kodem liczącym od trzech do pięciu znaków, z których pierwszy jest literą;
- d. Nie może być identyczny z jakimkolwiek kodem językowym normy ISO 639-2 ani skrótem dotyczącym materializacji wymienionym w pkt 18;
- e. Jest przypisywany w ramach prowadzonego przez Komisję Europejską rejestru i musi być w nim ujęty. Rejestr będzie prowadzony w domenie publicznej jako część europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość”.

15. Element identyfikujący język:
- a. Może być stosowany do oznaczania poszczególnych wersji językowych dzieła;
 - b. Jest zgodny z normą ISO 639-2;
 - c. Nie musi być obecny, jeśli język materializacji jest (jedynym) domyślnym językiem orzeczenia.
16. Element identyfikujący kompleksowość:
- a. Może być stosowany do określania poszczególnych wersji dzieła w odniesieniu do kompletności tekstu orzeczenia;
 - b. Zawiera literę „C”, po której następuje:
 - (i) litera „F” w przypadku pełnej wersji; ponieważ jest to sytuacja domyślna, zasadniczo należy tę literę pomijać;
 - (ii) litera „A” w przypadku wersji skróconej; wersja „skrócona” zawiera wyciąg z najistotniejszych punktów orzeczenia (w niezmienionym brzmieniu);
 - (iii) litera „S” w przypadku streszczenia; streszczenie to wersja skrócona, której brzmienie (przynajmniej częściowo) różni się od tekstu oryginalnego.
Materializacja jest jedynie „streszczeniem”, jeżeli nie zawiera pełnego tekstu; jeżeli streszczenie towarzyszy pełnemu tekstowi, wersja jest „pełna” („F”), a streszczenie należy dodać w ramach metadanych.
17. Element dotyczący realizacji szczegółowo identyfikujący kompilatora:
- a. Może być stosowany do określania poszczególnych wersji od jednego kompilatora, które różnią się od pierwszej wersji pod jakimkolwiek względem innym niż aspekt czasowy, kompleksowość czy język;

- b. Powinien zostać pominięty, jeśli dana wersja jest pierwszą lub jedyną wersją;
- c. Zawiera literę „S” i numer seryjny, przy czym „S2” można przypisać drugiej wersji itd.; jeżeli pojawia się druga wersja, pierwsza wersja może również zostać określona wyraźnie jako „S1”;
- d. Zawsze musi istnieć w połączeniu z elementem identyfikującym kompilatora, jeżeli nie jest on twórcą dzieła.

B. Identyfikator poziomu materializacji

18. Materializacja to fizyczne ucieleśnienie realizacji. Identyfikuje ją tylko jeden element. Element identyfikujący materializację:

- a. Jest opcjonalny i powinien być stosowany wyłącznie w stosownych przypadkach;
- b. Określa format danych, w oparciu o specyfikacje MIME;
- c. Jeżeli jest stosowany, musi zawierać jeden z następujących skrótów: doc, docx, html, json, odt, pdf, rdf, rtf, tiff, txt, xhtml, xml;
- d. Powinien stosować te same zasady dotyczące wielkich liter, jak identyfikator realizacji;
- e. Zapisywany jest między nawiasami pojedynczymi, tak by nie był mylony z samą sygnaturą ECLI ani z identyfikatorem poziomu realizacji; te pojedyncze nawiasy nie powinny być obecne, jeżeli nie zidentyfikowano żadnej konkretnej materializacji; Identyfikatory poziomu realizacji i identyfikator poziomu materializacji nie powinny być ujęte w jednej parze nawiasów;
- f. Zostaje umieszczony po identyfikatorach poziomu realizacji, jeżeli takowe istnieją, oraz po samej sygnaturze ECLI, jeżeli nie istnieją identyfikatory poziomu realizacji;
- g. Poprzedza go (po nawiasie otwierającym) dwukropek w przypadku składni dwukropkowej, lub kropka w przypadku składni opartej na ukośniku prawym.

C. Fragmenty

19. Zaleca się konstruowanie i oznaczanie orzeczeń sądów w taki sposób, aby konkretne ich części („fragmenty”) można było jednoznacznie identyfikować. Zaleca się stosowanie składni opisanej w niniejszej sekcji. Alternatywnie, jeżeli używane są inne identyfikatory fragmentów, zaleca się uwzględnienie mechanizmu mapowania i opublikowanie tego mechanizmu mapowania na stronie internetowej ECLI. Nawet jeżeli orzeczenia sądowe nie są dostępne wraz z możliwymi do zidentyfikowania fragmentami, składnię opisaną w tej sekcji można wykorzystać do utworzenia identyfikatorów URI, aby odnieść się do konkretnych fragmentów orzeczeń sądowych.
20. Identyfikator fragmentu może być stosowany na poziomie dzieła, na poziomie realizacji i na poziomie materializacji.
21. Jeżeli jest używany, identyfikator fragmentu powinien być umieszczany bezpośrednio po ostatnim elemencie określającym pełny identyfikator orzeczenia sądowego, którym może być ECLI, lub element identyfikujący realizację ECLI-XL lub element identyfikujący materializację ECLI-XL.
22. Fragment jest zawsze poprzedzony symbolem „#”.
23. Gdy jest używany w roli identyfikatora, fragment stosowany jest do identyfikacji pojedynczej części.
24. Gdy jest używany w roli odniesienia, fragment może również dotyczyć większej liczby fragmentów.
25. Pojedynczy fragment składa się z etykiety, po której następuje element numeracji.
26. Element etykiety jest obowiązkowy, musi być (angielskim) skrótem z następującej listy (pełen termin / wyjaśnienie w nawiasie):
 - a. part (część)
 - b. sec (sekcja)
 - c. subsec (podsekcja)
 - d. para (ustęp)

- e. subpara (akapit)
 - f. head (nagłówek, część orzeczenia zawierająca dane, jak np. nazwy stron, przedstawiciele, data orzeczenia, numer sprawy itd.)
 - g. facts (część orzeczenia zawierająca stwierdzone fakty)
 - h. reason (uzasadnienie, część orzeczenia zawierająca uzasadnienie sędziego)
 - i. dec (decyzja, tj. część dyspozytywna orzeczenia)
 - j. anx (załącznik)
27. Element numeracji następuje bezpośrednio po elemencie etykiety, bez znaków interpunkcyjnych ani spacji.
28. Element numeracji:
- a. Może być nieobecny lub pojedynczy, jeżeli jest używany w roli identyfikatora, ale może być nieobecny, pojedynczy lub mnogi, jeżeli jest używany w roli odniesienia.
 - b. Nie jest obowiązkowy dla etykiet „head”, „facts”, „reason”, „dec” i „anx”.
Dla wszystkich pozostałych etykiet element numeracji jest obowiązkowy.
 - c. Może zawierać (dowolne połączenie) cyfr arabskich lub liter alfabetu łacińskiego, a także kropki.
29. Pojedynczy fragment może mieć strukturę hierarchiczną, w której jako pierwszy wymieniony jest fragment najwyższego rzędu. Elementy zagnieżdżone oddziela się łącznikiem. Nie ma żadnych zaleceń co do możliwej hierarchii, z wyjątkiem tego, by elementów hierarchicznych o tych samych etykietach nie łączyć w jednej hierarchii.

30. Element mnogi:

- a. Może zawierać przedział (serię kolejnych elementów) tego samego poziomu hierarchicznego; w takim przypadku należy stosować łącznik („-”) między pierwszym i ostatnim elementem numeracji przedziału. Nie należy powtarzać etykiety przed ostatnim elementem numeracji;
- b. Może zawierać listę (serię niekolejnych elementów) tego samego poziomu hierarchicznego; w takim przypadku należy stosować przecinek jako separator między elementami numeracji. Nie należy powtarzać etykiety przed każdym elementem numeracji;
- c. Może zawierać połączenie przedziału i listy w przypadku elementów tego samego poziomu hierarchicznego;
- d. Może zawierać listę (ale nie przedział) niezagnieżdżonych elementów o różnych etykietach. Elementy takie oddziela się przecinkiem.

D. Rezolucja

- 31. Każda aplikacja, która nie potrafi interpretować ECLI-XL, powinna zapewniać, by rozszerzenia te były ignorowane. Można to osiągnąć poprzez pominięcie wszystkich elementów, począwszy od (i z włączeniem) nawiasu otwierającego („(”) lub – jeżeli nie stosuje się HTTP – symbolu # („#”), w zależności od tego, który występuje jako pierwszy.
- 32. Strony internetowe, które zawierają mechanizm kierowania identyfikatora URI ECLI-XL do właściwej realizacji, materializacji lub właściwego fragmentu, powinny uwzględniać metodę postępowania z identyfikatorami URI ECLI-XL, które nie istnieją na tej konkretnej stronie internetowej. Mogłoby to być np. realizowane poprzez przekierowanie do ogólnego przeglądu wersji ECLI, które są dostępne, lub podjęcie decyzji o tym, które „najbliższe trafienie” powinno zostać przedstawione.

III. METADANE

A. Wprowadzenie

33. Sekcja B zawiera system metadanych pochodzący z pierwotnej wersji niniejszych konkluzji Rady. Sekcja C zawiera zaktualizowany i rozszerzony przegląd metadanych. Aby nie komplikować modeli danych oraz funkcjonowania krajowych baz danych i ich połączeń z interfejsem wyszukiwarki ECLI, nowy system metadanych całkowicie uwzględnia oryginalny system metadanych, chociaż od strony technicznej mogła zostać wybrana inna konwencja nazewnictwa. W drodze wyjątku w sekcji C uwzględniono również dostosowania do systemu oryginalnego, które zostały wprowadzone w systemie XML wykorzystywanym do połączeń między repozytoriami państw członkowskich a interfejsem wyszukiwarki ECLI.

B. Oryginalny system metadanych

34. Aby orzecznictwo było łatwiejsze do zrozumienia i odszukania, każdemu dokumentowi zawierającemu orzeczenie sądowe należy przypisać zestaw metadanych opisanych w niniejszej sekcji. Metadane te należy w możliwie największym stopniu opisać według standardów organizacji *Dublin Core Metadata Initiative* (zwanej dalej „DCMI”), zgodnie z opisem w niniejszej sekcji.
35. Każdy dokument będący instancją orzeczenia lub jego opisem powinien – a w przypadku gdy ma być wyszukiwalny przez interfejs, jak opisano w części VI musi – zawierać następujące metadane:
- a. dcterms:identifier

Adres URL, pod którym można znaleźć daną instancję dokumentu lub informacje o nim. Może mieć postać resolvera sieciowego wraz z sygnaturą ECLI lub jakiegokolwiek innego URL.

b. `dcterms:isVersionOf`

Element ten musi mieć postać sygnatury ECLI, zgodnie z opisem w części I.

c. `dcterms:creator`

Pełna nazwa sądu. Może zawierać nazwę izby lub wydziału.

d. `dcterms:coverage`

Państwo, w którym ma siedzibę dany sąd lub trybunał.

Można tu podać też część państwa (federalnego), by określić właściwość terytorialną.

e. `dcterms:date`

Data wydania orzeczenia, która musi być podana zgodnie z ISO 8601.

f. `dcterms:language`

Język należy podać w postaci skrótowej, zgodnie z międzyinstytucjonalnym przewodnikiem redakcyjnym. Jeżeli dany język nie figuruje w przewodniku, należy posłużyć się kodem ISO 639.

Język to nie jest (koniecznie) język, w którym pierwotnie ogłoszono orzeczenie, ale (najważniejszy) język danej instancji dokumentu.

g. `dcterms:publisher`

Organizacja (komercyjna lub publiczna) odpowiedzialna za publikację danej instancji orzeczenia.

h. `dcterms:accessRights`

Pole to musi zawierać jedną z dwóch następujących wartości: „public” lub „private”.

Wartość „public” oznacza, że dany URL musi być ogólnodostępny, w przeciwnym razie należy użyć wartości „private” (bez względu na to, czy niepubliczny charakter dostępu wynika ze względów komercyjnych czy innych).

i. `dcterms:type`

To pole może zawierać informacje na temat rodzaju wydanego orzeczenia, zgodnie z danym systemem. W polu tym domyślnie pojawia się „judicial decision”, by odróżnić dokument od innych rodzajów dokumentów.

36. Każdy dokument będący instancją orzeczenia może zawierać również następujące metadane:

a. `dcterms:title`

Pole to nie może powielać informacji z innych pól. Najlepiej użyć tu nazw stron lub aliasu – zależnie od praktyki krajowej i przepisów o ochronie danych.

b. `dcterms:subject`

W polu tym określa się dziedzinę prawa. Powinno ono zawierać co najmniej jedną wartość z katalogu zawierającego wartości dla prawa cywilnego, handlowego, rodzinnego, upadłościowego, prywatnego międzynarodowego, karnego, unijnego, administracyjnego, podatkowego, publicznego międzynarodowego oraz konstytucyjnego. Można tu też wstawić bardziej szczegółowy opis dziedziny prawa.

c. `dcterms:abstract`

Pole to zawiera abstrakt lub streszczenie sprawy niebędące opisem ani klasyfikacją czy interpretacją.

d. `dcterms:description`

Pole to zawiera elementy opisowe (w formie słów kluczowych lub haseł).

e. `dcterms:contributor`

Nazwiska sędziów, rzecznika generalnego lub innych zaangażowanych pracowników.

f. `dcterms:issued`

Data publikacji danej instancji dokumentu danego orzeczenia. Data musi być zapisana zgodnie z ISO 8601.

g. `dcterms:references`.

(i) Odniesienia do innych dokumentów (prawnych).

- 1) Jeżeli odniesienia odsyłają do innych orzeczeń krajowych, UE lub Europejskiego Trybunału Praw Człowieka należy użyć sygnatury ECLI (o ile przywoływany dokument ją ma) albo odniesień o innej postaci.
- 2) Jeżeli odniesienia te dotyczą instrumentów prawnych UE, najlepiej użyć europejskiego identyfikatora prawodawstwa, o ile jest dostępny; w przeciwnym razie – numeru CELEX.
- 3) Jeżeli odniesienia odsyłają do krajowych aktów prawnych, orzeczeń niemających własnej sygnatury ECLI czy do opracowań akademickich, należy użyć dostępnego URL lub innego systemu identyfikacyjnego.

h. dcterms:isReplacedBy

Raz nadana sygnatura ECLI musi być konsekwentnie stosowana. Niemniej nie da się uniknąć zmiany numeru, gdyż np. pojawiają się błędy administracyjne lub gdy sygnaturę ECLI nadaje się decyzjom, które poprzednio nosiły kod sądu „XX” (zgodnie z sekcją B). W przypadku takiej zmiany numeru, należy w tym polu umieścić nową sygnaturę ECLI. Nie wolno tu zapisywać informacji innego rodzaju.

37. Wszystkie opisane w niniejszej sekcji metadane, które nie mają ustalonego formatu lub nie są oparte na jakimś systemie, muszą mieć atrybut języka.

C. ZMIENIONY SYSTEM METADANYCH

38. Metadane mogą występować na różnych poziomach domeny FRBR. W niniejszej sekcji określono je dla poziomu dzieła, realizacji oraz materializacji. Metadane klasyfikuje się na odpowiednim poziomie FRBR na podstawie docelowego oznaczenia metadanych, a nie na podstawie poziomu FRBR, na którym operuje autor metadanych („creator” (twórca) dzieła, „compiler” (kompilator) realizacji lub „editor” (redaktor) materializacji). Stąd też każdy kompilator może wprowadzać oznaczenia metadanych dotyczących poziomu dzieła oraz własnej realizacji, ale nie może tego robić w odniesieniu do realizacji innego kompilatora.
39. Zmieniony i rozszerzony system metadanych może być stosowany niezależnie od wykorzystania ECLI-XL.
40. Metadane formułuje się w specyfikacji funkcjonalnej. Aby nie nakładać wymogu korzystania z konkretnego rozwiązania technicznego, nie określa się ram technicznych, które miałyby być stosowane do wyrażania metadanych. We współpracy z Grupą Ekspertów ds. ECLI Komisja powinna opracować normę techniczną w celu standaryzacji wymiany metadanych między wyszukiwarką ECLI a repozytoriami krajowymi.

41. Tabele w kolejnych punktach określające metadane dla dzieła, realizacji i materializacji zawierają następujące kolumny:
- a. *Technical name* (nazwa techniczna): nazwa, którą należy stosować w systemach, bazach danych i jako etykiety pól w dokumentach;
 - b. *Functional name* (nazwa funkcjonalna): nazwa pola czytelna dla człowieka;
 - c. *Cardinality* (CAR) (kardynalność (CAR)); może mieć następujące wartości:
 - (i) 0:1 Pole opcjonalne, może zawierać tylko jedną wartość;
 - (i) 1:1 Obowiązkowe, musi zawierać dokładnie jedną wartość;
 - (ii) 0:n Opcjonalne, może zawierać kilka wartości;
 - (iii) 1:n Obowiązkowe, może zawierać kilka wartości;
 - d. *Multilingual* (ML) (wielojęzyczny (ML)): wskazuje, czy dane pole jest lub może być różne w różnych językach. Jeśli tak, wymagany jest atrybut języka;
 - e. *Type* (typ): oznacza techniczny typ danego pola;
 - f. *Fixed values* (wartości stałe): wskazuje, czy zdefiniowano wartości stałe, a jeśli tak, to jakie;
 - g. *Remarks* (uwagi): objaśnienia.

42. Metadane poziomu dzieła

Nazwa techniczna	Nazwa funkcjonalna	CAR	ML	Typ	Wartości stałe	Uwagi
Abstract	Abstrakt	0:n	Tak	ciąg		
CaseNumber	Numer sprawy	0:n	Nie	ciąg		
Contributor	Współtwórca	0:n	Tak	ciąg		Zaleca się stosowanie pól 'party', 'judge' i otherThanJudge', można użyć 'contributor', jeśli nie dokonuje się rozróżnienia.
Coverage	Zasięg	1:n	Tak	ciąg		- Państwo lub terytorium, gdzie mieści się siedziba sądu lub trybunału (obowiązkowe); - Część państwa (federalnego), by określić właściwość terytorialną (opcjonalne).
Creator	Twórca	1:n	Tak	ciąg		Nazwa sądu wydającego orzeczenie. Nazwę izby czy wydziału (o ile ma zastosowanie) należy umieścić w polu 'division'.
Date	Data orzeczenia	1:1	Nie	data		Data publicznego ogłoszenia orzeczenia (w rozumieniu art. 6 europejskiej konwencji praw człowieka).
DateDeposit	Data złożenia	0:1	Nie	data		W niektórych jurysdykcjach znaczenie ma data złożenia orzeczenia.
Description	Opis	0:n	Tak	ciąg		Elementy opisowe, w formie słów kluczowych lub haseł.

Nazwa techniczna	Nazwa funkcjonalna	CAR	ML	Typ	Wartości stałe	Uwagi
Division	Wydział	0:n	Tak	ciąg		Nazwa izby lub wydziału, który wydał dane orzeczenie.
GlobalAlias	Alias ogólny	0:n	Tak	ciąg		Może to być dowolna nazwa zwyczajowa (wspólna nazwa, rodzaj sprawy, nazwa sprawy itp.) używana w danej społeczności prawniczej w odniesieniu do orzeczeń sądowych. Pole to można wypełnić również przywołaniami równoległymi lub identyfikatorami przypisywanymi przez przeglądy prawnicze.
Importance	Waga	0:1	Nie	ciąg	- niska - średnia - wysoka	Jest to najniższy wspólny mianownik dla wszystkich kategorii (prawnej) klasyfikacji wagi. - Niska waga: orzeczenia, które nie są istotne z prawnego lub społecznego punktu widzenia. Orzeczenia takie wynikają wyłącznie z zastosowania prawa procesowego lub materialnego, są formułowane z użyciem standardowych zwrotów lub są publikowane jedynie w celu spełnienia wymogów prawnych lub w zakresie polityki. - Średnia waga: orzeczenia, w których sędzia nie podjął żadnej istotnej kwestii prawnej, ale w przypadku których istniało pole do oceny faktów lub oceny dowodów lub w przypadku których sędzia wypowiedział się na temat kwestii prawnych zgodnie z istniejącym orzecnictwem. - Wysoka waga: orzeczenia zmieniające, doprecyzowujące, ograniczające lub rozszerzające dotychczasowe orzecznictwo lub wydane w dotychczas nierozstrzygniętej kwestii prawnej lub w odniesieniu do kontrowersyjnego zagadnienia społecznego.

Nazwa techniczna	Nazwa funkcjonalna	CAR	ML	Typ	Wartości stałe	Uwagi
IsVersionOf	Sygnatura ECLI	1:1	Nie	ciąg		Zawiera zarówno wariant z dwukropkiem (wraz z zalecaną pisownią liter), jak i wariant z ukośnikiem prawym (z małymi literami, jako względny URI).
Judge	Sędzia	0:n	Tak	ciąg		Szczególny typ współtwórcy
NeutralCitation	Sygnatura neutralna	0:1	Nie	ciąg		W niektórych krajach (stosujących prawo zwyczajowe) sygnatura neutralna stosowana jest w celu identyfikacji typu „vendor and medium neutral” (nieuwzględniającej dostawcy systemu ani nośnika danego orzeczenia). W stosownych przypadkach pole to może zawierać sygnaturę neutralną, tak by umożliwić interoperacyjność na szczeblu międzynarodowym.
OfficialLanguage	Język urzędowy	1:n	Nie	ciąg		Pole to wskazuje język urzędowy lub języki urzędowe, w których wydano orzeczenie. Powinno zawierać zarówno kody ISO 3166-1 alpha-3, jak i kody językowe UE (jeżeli istnieją).
Party	Strona	0:n	Tak	ciąg		
PreferredForm	Preferowany zapis	0:1	Nie	ciąg	- wielkie litery - małe litery - zapis mieszany	Chodzi o wskazanie, czy w składni dwukropkowej sygnatura ECLI powinna być zapisywana wielkimi literami (domyślnie), małymi czy z użyciem zarówno wielkich, jak i małych liter.
ProfNonJudge	Zaangażowani eksperci, inni niż sędziowie	0:n	Tak	ciąg		Szczególny typ współtwórców, pole może wskazywać osoby zawodowo zaangażowane w daną sprawę, z wyłączeniem sędziów.

Nazwa techniczna	Nazwa funkcjonalna	CAR	ML	Typ	Wartości stałe	Uwagi
Reference	Odniesienie	0:n	Tak	ciąg/URI	Element ten ma dwa (obowiązkowe) atrybuty: 'type' (typ) i 'relation' (powiązanie). Możliwe wartości atrybutu 'type': - celex - ecli - eli - patent - patent_application - akn - inne (domyślnie) Możliwe wartości atrybutu 'relation': - citing - citedBy - followedBy - precededBy	Istnieją pewne ograniczenia w łączeniu atrybutów. - 'citing' może odnosić się do dowolnego 'type'; - 'citedBy' może odnosić się do 'celex', 'ecli', 'patent', 'patent_application', 'akn', 'other'; - 'followedBy' może odnosić się do 'ecli' - 'precededBy' może odnosić się do 'ecli';

Nazwa techniczna	Nazwa funkcjonalna	CAR	ML	Typ	Wartości stałe	Uwagi
ReplacedBy	Zastąpione przez	0:n	Nie	ciąg		‘ReplacedBy’ stosowane jest wyłącznie w następujących sytuacjach: - Orzeczenie sądowe pozostało takie samo, ale ze względu na problem administracyjny lub techniczny musiało zostać ponownie zarejestrowane pod inną sygnaturą ECLI; obejmuje to sytuacje, w których realizacja była uprzednio zarejestrowana jako osobna sygnatura ECLI, ale została ponownie zarejestrowana – za pomocą ECLI-XL – jako realizacja innej ECLI; - Sygnatura ECLI, której element daty składał się z czterech cyfr, została zastąpiona sygnaturą ECLI z ośmiocyfrowym elementem daty; - Sygnatura ECLI z kodem sądu „XX” miała przypisaną inną sygnaturę ECLI – niezawierającą kodu sądu „XX” – przez tego samego lub innego koordynatora ECLI.
Replaces	Zastępuje	0:n	Nie	ciąg		Odwrotność ‘ReplacedBy’
SameAs (owl)	Alias stały	1:1	Nie	URI		Zawiera bezwzględny identyfikator URI dzieła na http(s)://ecli.eu .

Nazwa techniczna	Nazwa funkcjonalna	CAR	ML	Typ	Wartości stałe	Uwagi
Subject	Temat	0:n	Tak	ciąg	- prawo cywilne - prawo handlowe - prawo rodzinne - prawo upadłościowe - prawo prywatne międzynarodowe - prawo karne - prawo UE - prawo administracyjne - prawo podatkowe - prawo międzynarodowe publiczne - prawo konstytucyjne - prawo rachunkowości publicznej	Jeżeli pole jest wykorzystywane, musi zawierać co najmniej jedną z wartości stałych i może wówczas zawierać także wartości dodatkowe.

Nazwa techniczna	Nazwa funkcjonalna	CAR	ML	Typ	Wartości stałe	Uwagi
Title	Tytuł	0:1	Tak	ciąg		
TypeDocument	Typ dokumentu	1:1	Tak	ciąg	- orzeczenie sądowe (domyślnie) - wyrok - nakaz sądowy - postanowienie - opinia - pytanie prejudycjalne - orzeczenie prejudycjalne - odpowiedź na orzeczenie prejudycjalne	

43. Metadane poziomu realizacji

Nazwa techniczna	Nazwa funkcjonalna	CAR	ML	Typ	Wartości stałe	Uwagi
AccessRights	Prawa dostępu	1:1	Nie	ciąg	- zastrzeżone - ogólnodostępne	Chodzi o wskazanie, czy tekst orzeczenia w realizacji udostępnianej przez danego kompilatora jest dostępny wyłącznie na podstawie (płatnej) subskrypcji.
AuthoritativenessExpression	Autorytatywny charakter realizacji	1:1	Nie	ciąg	- Tak - Nie - Nieznany	Nie chodzi tu o autentyczność danej wersji, lecz o to, czy dana realizacja została uznana oficjalnie.
Compiler	Kompilator	0:1	Tak	ciąg		Zawiera pełną nazwę autora realizacji. Atrybut tego elementu zawiera kod ECLI-XL kompilatora (jeżeli jest dostępny).
CompilerSpecificExpression	Szczegółowa identyfikacja kompilatora realizacji	0:n	Tak	ciąg		Wszelkie uwagi dotyczące konkretnej realizacji w ramach elementu szczegółowo identyfikującego kompilatora, których nie można ująć w żadnym innym polu metadanych.
ComprehensivenessExpression	Kompleksowość realizacji	0:1	Tak	ciąg	- tekst w całości - tekst skrócony - podsumowanie	
ExpressionIdentifier	Identyfikator realizacji	0:n	Nie	ciąg		Jeżeli realizacja posiada własny identyfikator lub preferowany sposób przywoływania, inny niż ECLI czy ECLI-XL, może być on być ujęty w tym miejscu (np. „przywołania równoległe”).

Nazwa techniczna	Nazwa funkcjonalna	CAR	ML	Typ	Wartości stałe	Uwagi
CreationDateExpression	Data utworzenia realizacji	0:1	Nie	data		
EcliXLIdentifierExpression	Część identyfikatora ECLI-XL dotycząca realizacji	0:1	Nie	ciąg		Jeżeli pole jest wypełnione, zawiera zarówno wariant z dwukropkiem (wraz z zalecaną pisownią liter), jak i wariant z ukośnikiem prawym (z małymi literami).
Issued	Data wydania	0:1	Nie	data		Jest to dzień, w którym udostępniono daną realizację, np. data publikacji.
LanguageExpression	Język realizacji	0:1	Nie	ciąg		Pole to może pozostać puste, jeżeli dzieło dostępne jest w tylko jednym języku urzędowym. Należy tu stosować kody ISO 3166-1 alpha-3. Pole to może zawierać (opcjonalny) atrybut z następującej listy: - ‘officialLanguage’ (jeżeli istnieje więcej niż jeden język urzędowy) - ‘authorisedTranslation’ - ‘nonAuthorisedTranslation’

Nazwa techniczna	Nazwa funkcjonalna	CAR	ML	Typ	Wartości stałe	Uwagi
TemporalExpression	Czasowy rodzaj realizacji	0:1	Tak	ciąg	- Oryginał - Wersja zmieniona	
Validity	Ważność	0:1	Nie	data		Może zawierać 'startDate' lub 'endDate'. Zaleca się korzystanie z tego pola, jeżeli istnieją różne czasowe wersje danej realizacji.

44. Metadane poziomu materializacji

Nazwa techniczna	Nazwa funkcjonalna	CAR	ML	Typ	Wartości stałe	Uwagi
AuthoritativenessManifestation	Autorytatywny charakter materializacji	0:1	Nie	ciąg	- Tak - Nie	
CreationDateManifestation	Data utworzenia materializacji	0:1	Nie	data		
DataFormat	Format danych	1:1	Nie	ciąg	- doc - docx - html - json - odt - pdf - rdf - rtf - tiff - txt - xhtml - xml	
Editor	Edytor	0:1	Tak	ciąg		Autor materializacji (w stosownych przypadkach).

Nazwa techniczna	Nazwa funkcjonalna	CAR	ML	Typ	Wartości stałe	Uwagi
EcliXLIdentifierManifestation	Część identyfikatora ECLI-XL dotycząca materializacji	0:1	Nie	ciąg		Jeżeli pole jest wypełnione, zawiera zarówno wariant z dwukropkiem (wraz z zalecaną pisownią liter), jak i wariant z ukośnikiem prawym (z małymi literami), oba jako względny URI (część).
Identifier	Identyfikator	1:n	Nie	URI		Ten element może być wykorzystywany do pobrania konkretnego dokumentu. Zalecane jest, by zapisywać go jako identyfikator ECLI-XL, ale nie jest to obowiązkowe.

IV. WDRAŻANIE NA SZCZEBLU KRAJOWYM

A. Krajowy koordynator ECLI

45. Każde państwo członkowskie, które stosuje sygnatury ECLI, musi wyznaczyć instytucję rządową lub sądową jako koordynatora ECLI. Każde państwo może wyznaczyć tylko jednego koordynatora ECLI.
46. Krajowy koordynator ECLI odpowiada za:
- a. listę sądów i trybunałów, które mogą mieć przypisany kod określony w sekcji I;
 - b. podejmowanie decyzji lub koordynację w odniesieniu do ustalenia, czy i w jakim zakresie konkretny element danych w ECLI powinien się składać z czterech lub ośmiu znaków;
 - c. udział w grupie ekspertów ds. ECLI w ramach Grupy Roboczej ds. e-Prawa na forum Rady.
47. Krajowy koordynator ECLI powinien na stronie internetowej ECLI, o której mowa w części 4, opublikować opis układu numeru porządkowego oraz inne informacje dotyczące sposobu wdrażania ECLI.
48. Jeśli w danym państwie członkowskim dozwolone jest stosowanie XX jako kodu sądu w odniesieniu do orzeczeń innych jurysdykcji, krajowy koordynator ECLI powinien – wtedy gdy w ramach tej innej jurysdykcji takim orzeczeniom są nadawane rodzime sygnatury ECLI – podejmować odpowiednie kroki, aby zastąpić te sygnatury XX-ECLI rodzimymi ECLI, wykorzystując przy tym element <ReplacedBy/>. Nie ma obowiązku, by koordynator ECLI rozpropagowywał element <Replaces/> wraz z sygnaturami ECLI mającymi kod sądu XX, które mogły zostać przydzielone przez inne państwa członkowskie.

B. Wdrożenie

49. Wdrożenie sygnatur ECLI na szczeblu krajowym leży w gestii samych państw bez względu na ewentualne dofinansowanie europejskie.

50. Sądy i trybunały znajdujące się w tym samym państwie mogą przyłączać się do systemu ECLI w różnym czasie.
51. Dla ułatwienia orientacji sygnaturę ECLI należy stosować także w fizycznych egzemplarzach orzeczeń.
52. Zaleca się, by sygnaturę ECLI nadawano wszystkim wydanym orzeczeniom, nie tylko tym, które zostały opublikowane na stronach internetowych sądów.
53. Sygnaturę ECLI można nadawać orzeczeniom archiwalnym. Zachęca się do takiego właśnie podejścia.
54. Na szczeblu krajowym przydzielaniem sygnatur ECLI powinna zajmować się osobna struktura organizacyjna, zgodnie z zaleceniami europejskiej strategii interoperacyjności.
55. W orzeczeniu sądowym (w wersji internetowej lub drukowanej) zaleca się nie tylko podanie ECLI w zapisie dwukropkowym, ale również podanie HTTP URI danej materializacji. Ta ostatnia powinna nosić etykietę „this document” (niniejszy dokument), „this version” (niniejsza wersja) lub inną porównywalną etykietę.

V. STRONA INTERNETOWA ECLI

56. Należy utworzyć internetową stronę ECLI na europejskim portalu „e-Sprawiedliwość”.
57. Na stronie tej powinny się znaleźć:
 - a. informacje o formacie i stosowaniu sygnatury ECLI. Jeżeli chodzi o format, na stronie należy zamieścić:
 - (i) zasady jego tworzenia, opisane w części I
 - (ii) listę (lub odniesienie do listy) skrótów oznaczających uczestniczące państwa

- (iii) krajowe listy skrótów oznaczających uczestniczące sądy i trybunały. Nazwy sądów należy przetłumaczyć na wszystkie języki – zgodnie z wielojęzycznym tezauresem nazw organizacji powstałym do użytku w portalu „e-Sprawiedliwość” – i podać hiperłącza do opisów sądów ewentualnie dostępnych na portalu „e-Sprawiedliwość” lub na innej stronie internetowej
 - (iv) zasady tworzenia krajowych numerów porządkowych (jeżeli są dostępne)
 - (v) informacje techniczne.
- b. informacje o dostępności metadanych.
 - c. informacje o krajowych koordynatorach ECLI: ich roli i zadaniach, oraz ich dane teleadresowe w każdym państwie.
 - d. strona powinna dawać dostęp do wyszukiwarki ECLI.

VI. WYSZUKIWARKA ECLI

- 58. Powinna istnieć wyszukiwarka ECLI do wyszukiwania orzeczeń sądowych po sygnaturze ECLI, metadanych i danych tekstowych.
- 59. Zgodnie z europejskim planem działania dotyczącym e-sprawiedliwości wyszukiwarka ECLI powinna mieć charakter zdecentralizowany: baza danych na poziomie europejskim nie powinna mieć na celu zastąpienia rozwiązań krajowych.
- 60. Za techniczne działanie wyszukiwarki ECLI odpowiada Komisja Europejska.

61. Komisja musi prowadzić rejestr kompilatorów realizacji, który powinien być dostępny za pośrednictwem wyszukiwarki ECLI.
62. Wyszukiwarka ECLI powinna mieć interfejs RESTful API.
63. Do wyszukiwarki ECLI użytkownicy końcowi mają mieć dostęp ze strony ECLI, choć nie musi ona być technicznym komponentem tej strony.
64. Komisja Europejska musi udostępnić dobrze opisany interfejs pozwalający na indeksowanie przez wyszukiwarkę ECLI baz danych zawierających orzeczenia sądowe.
65. W przypadku nadużyć Komisja zastrzega sobie prawo odmowy danej organizacji prawa podłączenia do wyszukiwarki ECLI lub prawo odłączenia danej organizacji, która dopuszcza się systematycznych naruszeń.
66. Pod adresem <https://e-justice.europa.eu/ecli/> musi działać resolver, co oznacza, że po wpisaniu po tym adresie sygnatury ECLI wyświetlą się dane skojarzone przez interfejs wyszukiwarki z tą sygnaturą. Można ponadto stosować <https://ecli.eu>.

VII. ECLI W UE

67. Koordynatorem ECLI dla jurysdykcji UE jest Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
68. W stosownych przypadkach w załączniku I „country” (kraj) lub „Member State” (państwo członkowskie) należy odczytywać jako „EU” (UE).

Stosowanie ECLI i ECLI-XL w tekstach prawnych

1. Nazwę „ECLI” należy stosować jedynie do oznaczenia orzeczenia sądowego na poziomie dzieła.
2. Zaleca się, aby stosować ECLI do przywoływania orzeczeń sądowych jako preferowany lub dodatkowy sposób przywoływania.
3. Wykorzystując ECLI do przywoływania, należy zawsze podawać jego pełny zapis. Nie można pominąć żadnego elementu.
4. W przypadku gdy ECLI są przywoływane w tekstach przeznaczonych do czytania przez ludzi, zdecydowanie zaleca się stosowanie składni dwukropkowej o zalecanej pisowni liter.
5. Gdy w dokumentach prawnych wprowadza się odniesienia do orzeczeń sądowych, w większości przypadków dane odniesienie ma z założenia odwoływać się do poziomu dzieła, niezależnie od określonej wersji językowej, czasowej, redakcyjnej lub innej. W związku z tym ECLI powinno być stosowane do tworzenia takich odniesień bez wskazywania na określoną wersję.
6. Mogą występować wyjątki od tej reguły, jeśli – ze względów prawnych lub dokumentacyjnych – należy wprowadzić wyraźne odniesienie do konkretnej wersji, np. przy porównywaniu dwóch wersji językowych.
7. ECLI-XL ma wprowadzać rozróżnienie między takimi wersjami od strony technicznej; zaleca się jednak zdecydowanie, aby nie wyświetlać ECLI-XL w tekstach, które są przeznaczone do czytania przez ludzi, a jedynie wyświetlać pełne odniesienie ECLI-XL w przypisie lub jako kod techniczny w hiperłączy.

8. Jeśli systemy informacyjne wolą prowadzić użytkownika do określonej realizacji lub materializacji orzeczenia sądowego, chociaż wersje te nie mają znaczenia prawnego, powiązanie należy ustanowić w taki sposób (np. stosując arkusze stylów), aby wszelkie informacje, które mogą wywołać nieporozumienie co do zamierzonego poziomu odniesienia, nie były widoczne dla użytkowników.
 9. W przeciwieństwie do konkretnej realizacji lub materializacji orzeczenia sądowego, odniesienia w tekstach prawnych do konkretnych części orzeczenia są umieszczane wyraźnie i celowo. Zważywszy na to, że ECLI-XL jest podatny na błędy w przypadku gdy odniesienia do fragmentów miałyby być tworzone lub odczytywane przez ludzi, zaleca się zdecydowanie, by ECLI-XL stosować do odniesień do fragmentów jedynie w hiperłączach i innym kodzie służącym do odczytu maszynowego lub jako dodatkowe informacje w przypisach, natomiast w tekście fragmenty należy opisywać zgodnie z miejscowymi zwyczajami lub zasadami przywołań.
-